

1. I. – KATECHEZA 18: DLACZEGO ZAPALANA JEST ŚWIECA?

Bardzo wymownym znakiem w liturgii chrzcielnej jest obrzęd wręczenia zapalanej świecy. Celebrans podaje rodzicom lub chrzestnym zapaloną świecę paschalną i mówi do nich: *„Przyjmijcie światło Chrystusa”*. Następnie ojciec lub chrzestny - zapala świecę chrzcielną swojego dziecka od paschału. W przypadku chrztu dziecka celebrans przypomina rodzicom: *„Podtrzymywanie tego światła powierza się wam, rodzice i chrzestni, aby wasze dzieci, oświecone przez Chrystusa, postępowały zawsze jak dzieci światłości, a trwając w wierze, mogły wyjść na spotkanie przychodzącego Pana razem z wszystkimi świętymi w niebie”*.

Symbolika światła jest bardzo ważna i czytelna podczas liturgii chrzcielnej. Chcąc ją dobrze zrozumieć trzeba odwołać się do Pisma Świętego. W opisie stworzenia świata pierwszym dziełem Boga było oddzielenie światła od ciemności/Rdz 1,1n/. W psalmach czytamy określenie *”Pan przydziany światłością”/Ps103,2/*, w listach, że *„mieszka w niedostępnej światłości” /1Tm 6,16/*, że *„Bóg jest światłością”/1J 1,5/*. Prorocy zapowiadali *„wielkie światło” /Iz 4, 20.60/*, a starzec Symeon nazwał Chrystusa światłością na oświecenie pogan /por.Łk 2,32/. I sam Zbawiciel nazwał siebie *„światłością świata”/J 8,12/*. Światło objawia coś z tajemnicy Boga i dlatego jest wszędzie tam, gdzie On się objawia. Pełne światła są obietnice Boga dotyczące przyjścia Mesjasza i powszechnego zbawienia. Nowy Testament przedstawia Chrystusa jako światłość świata, która otwiera niewidomym oczy i głosi dobrą nowinę o królestwie Bożym. Jego słowo staje się światłem dla każdego człowieka, który uwierzy i przyjmie Ewangelię. Wiara w Chrystusa sprawia, że człowiek przechodzi z ciemności życia w grzechu do prawdziwego światła.

Chrześcijanie od najdawniejszych czasów posługują się symboliką światła w odniesieniu do sakramentu chrztu świętego. Starożytność chrześcijańska bardzo często nazywała chrzest *„oświeceniem”*, a nowoochrzczonych *„oświeconymi”*. W sakramencie chrztu dokonuje się zanurzenie człowieka w śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. Człowiek jednoczy się z Chrystusem i razem z Nim przechodzi ze śmierci do życia, czyli z ciemności do światła. Zmartwychwstały Pan obdarza ochrzczonego człowieka nowym wzrokiem wiary i oświeca go światłem Ewangelii. Chrzcielne oświecenie domaga się radykalnej zmiany sposobu życia. Ten, który przyjmuje chrzest staje się dzieckiem światłości.

Świeca chrzcielna zapalana jest od paschału, który symbolizuje obecność Chrystusa Zmartwychwstałego. Oznacza to, że od momentu chrztu całe życie chrześcijanina ma być

zespolone z Jezusem Chrystusem. Jedność z Chrystusem wyraża się w słuchaniu Jego słowa, karmieniu się Eucharystią oraz w przyjęciu Jego Ducha. Ochrzczony powinien być świadkiem obecności Chrystusa w świecie. Można powiedzieć, że jest on światłem dla tego świata. Życie chrześcijanina ma się charakteryzować wiarą, nadzieją i miłością. W przypadku chrztu dzieci zapalona świeca wręczona rodzicom i chrzestnym przypomina, że to właśnie oni przyjmują na siebie odpowiedzialne zadanie. Oni mają czuwać i czynić wszystko, aby światło Chrystusa zapalone w dziecku nigdy nie zgasło. Deklarują w ten sposób, że przykładem własnego życia i mądrym oraz roztropnym wychowaniem będą to światło podtrzymywać. W dużej mierze od nich będzie zależało, czy dziecko będzie postępowało jak dziecko światłości i czy wytrwa w wierze tak, aby kiedyś odziedziczyło nagrodę światła wiecznego.